

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
Małgorzata Motylow

LPO. 410.007.01.2021

Marek Chibowski
p.o. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3
02-362 Warszawa

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/21/085 Przeciwdziałanie marnowaniu żywności

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
ul. Filtrowa 57, 02-056 Warszawa
T +48 22 444 50 00, F +48 22 444 57 93
nik@nik.gov.pl

Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-14, 00-950 Warszawa

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, (dalej także: GIOŚ) ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3, 02-362 Warszawa
Kierownik jednostki kontrolowanej	Marek Chibowski, p.o. Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, od 17 sierpnia 2020 r., (dalej Główny Inspektor). W okresie objętym kontrolą funkcję kierownika jednostki poprzednio pełnili: 1. Marek Surmacz, p.o. Zastępca Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, od 29 lipca do 16 sierpnia 2020 r. 2. Paweł Ciećko, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, od 1 stycznia 2019 r. do 28 lipca 2020 r.
Zakres przedmiotowy kontroli	Realizacja zadań związanych z kontrolą przestrzegania przepisów ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.
Okres objęty kontrolą	Lata 2019-2021 (do 25 czerwca).
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ¹
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Poznaniu
Kontroler	Joanna Piasecka-Girguś, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LPO/33/2021 z 29 marca 2021 r. (akta kontroli str. 1)

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 1200, dalej: ustawa o NIK

II. Ocena ogólna² kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, podejmowane w latach 2019 – 2021 (do dnia zakończenia czynności kontrolnych w dniu 25 czerwca 2021 r.), w zakresie realizacji zadań określonych ustawą o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.

Uzasadnienie
oceny ogólnej

Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydał wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska (dalej: wojewódzcy inspektorzy) zalecenia i wytyczne dotyczące kontroli przestrzegania przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności³ (dalej: ustawa) na lata 2020-2021 oraz monitorował ich wykonanie. Zaplanował i podjął także działania w celu dokonania do 30 lipca 2021 r. oceny funkcjonowania ustawy o przeciwdziałaniu marnowania żywności oraz przedstawienia tej oceny Sejmowi i Senatowi.

W 2020 r. w GIOŚ przeprowadzono szkolenie z zakresu kontroli przestrzegania przepisów ustawy, w którym wzięło udział łącznie 104 pracowników zatrudnionych w 15 wojewódzkich inspektoratach. Pracownicy GIOŚ udzielali również zainteresowanym podmiotom (w tym m.in. inspektorom WIOŚ, pracownikom WFOŚiGW oraz sprzedawcom żywności i organizacjom pozarządowym) wyjaśnień dotyczących sposobu interpretacji przepisów ustawy i przepisów wykonawczych.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego oraz oceny cząstkowej⁴ kontrolowanej działalności

Opis stanu
faktycznego

1. Główny Inspektor wydał i przekazał wojewódzkim inspektorom „Wytyczne do przeprowadzenia cyklu kontrolnego w zakresie przestrzegania przez sprzedawców żywności oraz organizacje pozarządowe przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności” odpowiednio w marcu 2020 r. - na 2020 r. oraz w marcu 2021 r. - na 2021 r.

(akta kontroli str. 71-119)

W związku z wątpliwościami, które pojawiły się na etapie opracowania ww. wytycznych i dotyczyły typowania do kontroli podmiotów objętych przepisami ustawy, w GIOŚ podjęto działania mające na celu ustalenie listy podmiotów podlegających kontroli, tj. sprzedawców żywności w rozumieniu ustawy. Zgodnie z przepisem art. 2 pkt. 3 ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności, sprzedawcą żywności jest „podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w zakresie sprzedaży żywności w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym⁵ powyżej 250 m², w której przychody ze sprzedaży żywności stanowią co najmniej 50% przychodów ze sprzedaży wszystkich towarów”. Natomiast w artykule 17 ustawy zawarto zapis, że w okresie 2 lat od dnia jej wejścia w życie przez sprzedawcę żywności rozumie się podmiot prowadzący przedsiębiorstwo w zakresie sprzedaży żywności w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m².

² Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

³ Dz. U. z 2020 r., poz. 1645.

⁴ Oceny cząstkowe to oceny działalności w poszczególnych obszarach badań kontrolnych. Ocena cząstkowa może być sformułowana jako ocena pozytywna, ocena negatywna albo ocena w formie opisowej.

⁵ Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378

W tym celu, Główny Inspektor wystąpił do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Głównego Urzędu Statystycznego oraz marszałków województw z zapytaniem, czy posiadają informacje o sprzedawcach spełniających ww. warunki. W odpowiedzi, jedynie Główny Urząd Statystyczny udostępnił informacje z tego zakresu, jednakże już wstępna ich analiza wykazała, że w większości dotyczą one podmiotów niespełniających ww. kryteriów. Pozostałe organy poinformowały, że nie dysponują takimi informacjami.

W związku z wątpliwościami dotyczącymi zdefiniowania podmiotów podlegających kontroli, w piśmie przewodnim do przesłanych wytycznych na 2020 r., Główny Inspektor zalecił wojewódzkim inspektorom przeprowadzenie rozeznania lokalnego rynku sprzedawców żywności, które miało umożliwić wytypowanie podmiotów do kontroli. Zaproponowano objęcie kontrolą dużych sieci handlowych takich jak: Lidl, Biedronka, Tesco, Carrefour, Kaufland, Auchan, Intermarche, Polomarket, Leclerc, Piotr i Paweł i wystosowanie zapytania do wytypowanego do kontroli sklepu, czy podlega pod obowiązki ww. ustawy oraz ewentualnego udokumentowania faktu niepodlegania pod te przepisy.

W przesłanych wytycznych Główny Inspektor zalecał także, aby w 2020 r. kontrolą objąć na terenie całego kraju 160 podmiotów – wyłącznie sprzedawców żywności (w podziale na konkretne województwa według przesłanego załącznika), natomiast w 2021 r. i latach następnych – co najmniej 240 sprzedawców żywności (minimum 15 kontroli rocznie w każdym z województw). Zakres przedmiotowy tych kontroli powinien obejmować:

a/ u sprzedawców żywności:

- zawarcie umów sprzedawców żywności z organizacjami pozarządowymi (art. 3 ustawy),
- prowadzenie kampanii edukacyjno-informacyjnych (art. 4),
- przekazywanie opłat za marnowanie żywności (art. 5),
- składanie rocznych sprawozdań o marnowanej żywności (art. 8);

b/ w organizacjach pozarządowych: zakres wykorzystania środków pochodzących z opłaty za marnowanie żywności (art. 7 ust. 1) oraz otrzymanej żywności (art. 7 ust. 2).

(akta kontroli str. 71-119, 144-209)

Główny Inspektor Ochrony Środowiska monitorował realizację wydanych wytycznych, m.in. analizując przesłane przez wszystkie wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska sprawozdania z realizacji kontroli przestrzegania przez sprzedawców żywności oraz organizacje pozarządowe przepisów ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.

(Akta kontroli str. 216-582)

W maju 2021 r. w GIOŚ opracowano sprawozdanie z działalności Inspekcji Ochrony Środowiska za rok 2020, o którym mowa w art. 4a ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska⁶, a w kwietniu 2021 r. „*Sprawozdanie z przeprowadzonego cyklu kontrolnego w zakresie przestrzegania przez sprzedawców żywności oraz organizacje pozarządowe przepisów upmż⁷*”, (dalej: Sprawozdanie).

W Sprawozdaniu wskazano, że w skali kraju spośród wytypowanych do kontroli 160 podmiotów, skontrolowano łącznie 152 sprzedawców żywności, w tym 145 prowadzących działalność w jednostce handlu detalicznego oraz siedmiu w jednostce handlu hurtowego, a także pięć organizacji pozarządowych. W dwóch

⁶ Dz. U. z 2020 r., poz. 995

⁷ Przekazane wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska pismem z 20 kwietnia 2021 r.

przypadkach ustalono, że kontrolowani przedsiębiorcy nie są sprzedawcami żywności w rozumieniu ustawy.

Dyrektor Departamentu Kontroli Odpadów wyjaśniła, że mniejsza niż wskazana w wytycznych liczba skontrolowanych sprzedawców żywności, wynikała przede wszystkim z sytuacji epidemicznej w kraju, nie zaś z problemów z zaplanowaniem lub realizacją kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności.

W podsumowaniu Sprawozdania Główny Inspektor podkreślił konieczność zwrócenia uwagi na problem wysokości środków, jakie sprzedawcy żywności przeznaczyć mogą na kampanie edukacyjno-informacyjne. Dotychczasowe ustalenia kontroli wskazywały bowiem, że niektórzy sprzedawcy zamierzają „odliczyć” od ostatecznej opłaty za marnowanie żywności, maksymalną wysokość środków na rzecz kampanii edukacyjno-informacyjnych, nawet jeśli przeprowadzana przez nich kampania nie była aż tak kosztowna. Należy również zwiększyć nacisk na przeprowadzanie kontroli w jednostkach handlu hurtowego oraz organizacjach pozarządowych.

(Akta kontroli str. 122-123, 583-599)

2. W myśl art. 20 ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności Główny Inspektor Ochrony Środowiska, po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (tj. po 18 marca 2021 r.), zobowiązany został do przedstawienia Sejmowi i Senatowi oceny jej funkcjonowania, w szczególności w zakresie zasadności i skuteczności rozwiązań w niej przewidzianych.

Do dnia zakończenia czynności kontrolnych, ww. ocena nie została sporządzona, jednakże w planie pracy GIOŚ, jako termin jej opracowania wskazano pierwotnie koniec czerwca 2021 r., a następnie 30 lipca 2021 r.

Główny Inspektor wyjaśnił, że biorąc pod uwagę brzmienie art. 20 ustawy, termin sporządzenia oceny zostanie zachowany. Podkreślił jednocześnie, że przesunięcie tego terminu o miesiąc, tj. do 30 lipca 2021 r. wynika przede wszystkim z konieczności uzyskania informacji oraz danych wynikających z kontroli przeprowadzonych przez inspektorów WIOŚ w 2020 r., w szczególności dotyczących zawierania umów przez sprzedawców żywności z organizacjami pozarządowymi oraz przeprowadzania kampanii edukacyjno-informacyjnych przez sprzedawców żywności, co pozwoli zidentyfikować obszary wymagające dalszego monitorowania i podejmowania działań wymuszających przestrzeganie prawa. Dodatkowo, dopiero 30 czerwca upływa termin przesłania do GIOŚ przez WFOŚiGW rocznych zbiorczych sprawozdań o marnowanej żywności, zawierających dane o całkowitej masie marnowanej żywności oraz całkowitej wysokości należnej opłaty i wysokości opłaty wpłaconej do WFOŚiGW wraz z wykazem sprzedawców żywności, którzy złożyli sprawozdania, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy.

Dodał, że także organizacje pozarządowe były zobowiązane do złożenia do GIOŚ w terminie do 31 marca 2021 r. rocznego sprawozdania o sposobie zagospodarowania otrzymanej żywności, które to sprawozdania dostarczają danych zarówno o masie otrzymanej żywności przez organizacje pozarządowe, jak i masie żywności przekazanej potrzebującym, wraz z wykazem sprzedawców żywności. Jednakże sprawozdania te, ze względu na popełnione w nich błędy, wymagają dokonania korekt przez organizacje pozarządowe, co także ma wpływ na termin sporządzenia oceny.

(Akta kontroli str. 4-7, 641-650)

Główny Inspektor dodał również, że wystosował pisma do kluczowych interesariuszy (m.in. inspektorów wojewódzkich, pracowników WFOŚiGW, sprzedawców żywności,

organizacji pozarządowych, a także do Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Stowarzyszenia Klon/Jawor, Caritas Polska, Federacji Polskich Banków Żywności, Polskiego Czerwonego Krzyża, Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej oraz do Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta) w celu uzyskania opinii na temat funkcjonowania ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności. Informacje zawarte w odpowiedziach na te pisma również wykorzystane zostaną przy sporządzaniu oceny funkcjonowania ustawy.

(Akta kontroli str. 583-599, 641-650, 898-903)

Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wskazując na dotychczasowe doświadczenia związane z realizacją zadań przypisanych ustawą wyjaśnił, że wprowadzona regulacja prawna, poprzez pozytywny wpływ na zmniejszanie skali marnowanej żywności, sprzyja ograniczaniu negatywnego oddziaływania na środowisko naturalne. Zmniejszanie skali marnowanej żywności przyczynia się do zmniejszenia ilości odpadów organicznych oraz opakowaniowych. Wpływa to na ograniczenie emisji do środowiska metanu tworzącego się w przypadku niewłaściwego zagospodarowania bioodpadów. Jednym z założeń wprowadzonej ustawy był wpływ na wykonywanie pracy przez organizacje pozarządowe, usprawniając wykonywanie przez nie zadań w sferze zadań publicznych w zakresie: pomocy społecznej; wspierania rodzin i systemu pieczy zastępczej; wspierania działalności charytatywnej, polegającej w szczególności na przekazywaniu żywności osobom potrzebującym lub prowadzeniu zakładów żywienia zbiorowego dla osób potrzebujących. Wskazał, że ocena funkcjonowania ustawy obejmuje również ten aspekt.

W ocenie Głównego Inspektora, występują natomiast problemy związane z interpretacją przepisów zawartych w ustawie o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności, m.in.:

- 1) art. 2 pkt 1 zawiera definicję „marnowania żywności”, która jest niejednoznaczna i powoduje, że wiele podmiotów uważa, iż żywność przeterminowana nie jest żywnością marnowaną;
- 2) art. 2 pkt 3 zawiera definicję „sprzedawcy żywności”, która przysparza problemów z określeniem, kto jest sprzedawcą żywności w przypadku prowadzenia działalności w kilku jednostkach handlu;
- 3) ustawa nie wskazuje wprost jaki okres rozliczeniowy należy brać pod uwagę określając wysokość przychodów ze sprzedaży, o których mowa w definicji sprzedawcy żywności, co również przysparza problemów z określeniem, kto w rozumieniu ustawy jest sprzedawcą żywności;
- 4) ustawa nie zawiera mechanizmów prawnych pozwalających na dyscyplinowanie sprzedawców żywności w przypadku niezrealizowania kampanii edukacyjno-informacyjnych;
- 5) wskazanie w art. 5 ust. 8, że sprzedawca żywności wnosi opłatę za marnowanie żywności na konto WFOŚiGW właściwego ze względu na siedzibę sprzedawcy żywności, natomiast sprawozdanie o marnowanej żywności (o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy), sprzedawca żywności składa do WFOŚiGW właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie sprzedaży żywności, może powodować problemy, gdy siedziba sprzedawcy żywności i miejsce prowadzenia działalności w zakresie sprzedaży żywności znajdują się w innych województwach;
- 6) wskazanie w art. 10 ust. 1, że karze administracyjnej podlega sprzedawca żywności, który nie zawarł umowy z organizacją pozarządową w zakresie nieodpłatnego przekazywania żywności może powodować, że sprzedawcy żywności będą zawierać umowy tylko podczas ewentualnych kontroli przeprowadzanych przez inspektorów WIOŚ w obawie przed administracyjną karą pieniężną.

Główny Inspektor podkreślił, że kompleksowa opinia na temat rozwiązań przewidzianych w ustawie zostanie przedstawiona w ocenie funkcjonowania ustawy, która obecnie jest opracowywana, a udzielone powyżej wyjaśnienia mają charakter wstępny i mogą ulec zmianie do czasu sporządzenia oceny.

(Akta kontroli str. 641-650)

Na podstawie danych pozyskanych podczas kontroli w 2020 r. u sprzedawców żywności, w GIOŚ sporządzono wykaz organizacji pozarządowych, które były zobowiązane do złożenia takiego sprawozdania, a tego nie uczyniły. W związku z powyższym, wystosowano pisma do 32 organizacji pozarządowych, w których wezwano je do przedłożenia ww. sprawozdania.

(Akta kontroli str. 210-215)

3. W latach 2019-2021 do GIOŚ nie wpłynęły skargi na działalność podmiotów wymienionych w ustawie ani wnioski o przeprowadzenie kontroli. W rejestrze skarg i wniosków o interwencję zarejestrowano dwie interpelacje poselskie skierowane do Ministra Klimatu o numerach 11322 (w sprawie kontroli w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy) i 2542 (w sprawie realizacji kontroli w zakresie podpisania umów z organizacjami pozarządowymi, weryfikacji wagi marnowanej żywności i postępowania z żywnością przez organizacje pozarządowe), do których GIOŚ przygotował tekst do odpowiedzi udzielanej przez Ministra Klimatu.

(Akta kontroli str. 617-619, 623-640)

4. W GIOŚ przeprowadzono jedno szkolenie w dniach 2 i 3 listopada 2020 r. z zakresu realizacji zadań ujętych w ustawie o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności, podczas kursu przygotowującego do wykonywania pracy na stanowisku inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska. W szkoleniu udział wzięło 104 pracowników Inspekcji z 15 województw⁸.

(Akta kontroli str. 641-650, 883-884)

Dyrektor Departamentu Kontroli Odpadów wyjaśniła, że nie organizowano innych szkoleń w zakresie wykonywania kontroli przestrzegania przepisów ustawy z uwagi na okres pandemii. Podkreśliła, że w przypadku jakichkolwiek problemów związanych z interpretacją przepisów zgłaszanych przez wojewódzkich inspektorów oraz pracowników WFOŚiGW, pracownicy przedstawiali stanowisko GIOŚ podczas konsultacji przeprowadzanych telefonicznie oraz poprzez korespondencję e-mail.

(Akta kontroli str. 122-127)

W roku 2020 wojewódzcy inspektorzy zgłosili drogą e-mail sześć pytań dotyczących interpretacji przepisów ustawy, tj.:

- sposobu kierowania zapytań do sprzedawców żywności w zakresie podlegania pod rygory ustawy,
- kontroli siedziby jednego z przedsiębiorców,
- umów nieodpłatnego przekazywania żywności,
- przeterminowanej żywności oraz żywności traktowanej jako produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego,
- kontroli organizacji pozarządowych.

(Akta kontroli str. 128-599)

Dyrektor Departamentu Kontroli Odpadów wyjaśniła, że wojewódzcy inspektorzy zgłaszali telefonicznie problemy dotyczące obowiązujących regulacji prawnych w obszarze przeciwdziałania marnowaniu żywności, nie zgłaszali natomiast problemów związanych z zaplanowaniem i realizacją kontroli w zakresie

⁸ W szkoleniu nie brali udziału pracownicy Inspekcji z terenu województwa lubelskiego.

przestrzegania przepisów ustawy, w tym braku danych o podmiotach, które miałyby zostać objęte kontrolą, czy niewystarczającymi zasobami kadrowymi.

(Akta kontroli str. 122-127)

Pytania dotyczące interpretacji przepisów ustawy oraz przepisów wykonawczych kierowali do GIOŚ także pracownicy WFOŚiGW, sprzedawcy żywności oraz organizacje pozarządowe. W okresie objętym kontrolą GIOŚ udzielił odpowiedzi na 48⁹ pytań zgłoszonych przez ww. podmioty. Dotyczyły one przede wszystkim:

- rocznego sprawozdania o marnowanej żywności, w szczególności w zakresie sposobu jego wypełniania i składania, okresu rozliczeniowego odpowiedniego dla danych zamieszczonych w tym sprawozdaniu za 2020 r.,
- wysokości opłaty za marnowanie żywności wskazanej przez sprzedawcę żywności w sprawozdaniu o marnowanej żywności oraz weryfikacji wysokości opłaty wpłaconej na konto WFOŚiGW,
- podmiotów zajmujących się sprzedażą hurtową oraz interpretacji przepisów ustawy w zakresie podmiotów franczyzy,
- sposobu zagospodarowania środków pochodzących z opłat za marnowanie żywności,
- konieczności i sposobu organizacji kampanii edukacyjno-informacyjnych.

(akta kontroli str. 641-882)

W GIOŚ rozpatrywane było także odwołanie od decyzji¹⁰ w sprawie interpretacji indywidualnej wydanej przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności oraz obowiązku zawarcia umowy z organizacją pozarządową.¹¹ Główny Inspektor uchylił decyzję organu I instancji w całości i w tym zakresie umorzył postępowanie.¹² Organ uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że podstawa prawna wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej (art. 34 ustawy Prawo dla przedsiębiorców) nie znajduje zastosowania w tej sprawie, a zatem skarżący nie może wnosić o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie obowiązku uiszczenia opłaty za marnowanie żywności oraz w sprawie obowiązku zawierania umowy z organizacją pozarządową. W wyniku złożonej skargi na decyzję wydaną w II instancji, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie umorzył postępowanie administracyjne. W uzasadnieniu podkreślił, że opłata za marnowanie żywności wnoszona na rzecz organizacji pozarządowych nie mieści się w katalogu danin publicznych. Wskazał, że administracyjna kara pieniężna, którą de facto jest opłata za marnowanie żywności, o której mowa w art. 5 ustawie nie stanowi dochodu budżetu państwa, a w konsekwencji nie jest daniną publiczną, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy Prawo dla przedsiębiorców.

(Akta kontroli str. 904-1045)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

⁹ 20 od wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (wśród tej korespondencji znajdowały się pytania sprzedawców żywności przekazane przez wojewódzkie fundusze), 23 od sprzedawców żywności, 5 od organizacji pozarządowych

¹⁰ Decyzja oznaczona znakiem sprawy WP.050.1.2020pk z 24 lutego 2020 r.

¹¹ Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), dalej: ustawa Prawo dla przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

¹² Decyzja nr DKG0-420-412/2020/kg z 20 kwietnia 2020 r.

IV. Uwagi i wnioski

W związku z niestwierdzeniem nieprawidłowości Najwyższa Izba Kontroli nie formułuje uwag i wniosków.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa NIK. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia lipca 2021 r.

Wiceprezes
Najwyższa Izba Kontroli
Małgorzata Motylow